

WAARUIT BESTAAT EEN STERKE INLEIDING?

de begrippen voorwoord en inleiding worden nogal eens door elkaar gebruikt. Van oudsher is het voorwoord – ook wel: woord vooraf – het stuk waarin je als schrijver wat persoonlijke achtergrond of toelichting

geeft: waarom je dit boek hebt geschreven, hoe je zover bent gekomen, wat je beweegredenen zijn. Ook kun je hier bijvoorbeeld uitleggen waarom je bepaalde keuzes hebt gemaakt.

De inleiding draait om de inhoud. Daarin beschrijf je wat de kern van je boek is en wat de lezer kan verwachten. Je kunt ervoor kiezen om alvast kort op de verschillende hoofdstukken in te gaan en de lezer voor te bereiden op wat hij gaat lezen. Probeer dat trouwens een beetje losjes te doen, het is nogal schools als je zegt: in hoofdstuk één gaat het over X, in hoofdstuk twee over Y.

Over het algemeen raden wij aan om in je inleiding zowel te melden waarom je dit boek hebt geschreven als wat de lezer kan verwachten. Een mix dus van het aloude voorwoord en de inleiding. Die twee kun je prima van elkaar scheiden met een witregel of een kopje 'Over dit boek'. Hieronder zie je hoe dat eruit kan zien.

Mocht je iemand anders het voorwoord laten schrijven, dat zie je weleens, dat het voorwoord door een bekend persoon is geschreven, iemand die jouw onderwerp een warm hart toedraagt, dan houd je het wel apart: dan schrijft diegene het voorwoord en dan schrijf jij de inleiding.

Onze tip bij de inleiding: maak deze start van je boek zo aantrekkelijk mogelijk. Houd het kort en krachtig, laat zien dat je recht van spreken hebt en wat het lezen van dit boek jouw lezer oplevert. En, het allerbelangrijkste, breng jouw vuur voor je onderwerp over op je lezer. Klink enthousiast!

VOORBEELD INLEIDING

En hoe ziet zo'n inleiding er dan uit?

INLEIDING

Dit is de inleiding van GRIP van Rick Pastoor. In zijn inleiding zie je heel mooi de elementen terugkomen die in zo'n stuk 'horen' te staan.

1 | **AANTREKKELIJK STARTEN** doet hij door een heel herkenbaar fenomeen te schetsen: dat je geen grip hebt op je werk. Zo heeft hij meteen de aandacht van de lezer. Dit is het probleem waar je lezer mee zit en de reden dat hij of zij dit boek heeft opgepakt. Dit is het probleem waarvoor hij als auteur de oplossing heeft. Schrijf je ander soort boek, zoals een chronologisch (ondernemers)verhaal, dan moet je er ook voor zorgen dat je aantrekkelijk start. Duik dan direct midden in het verhaal, schets bijvoorbeeld een scène waarin alles kantelde, een sleutelmoment.

Het is best gek dat we nooit écht hebben leren werken, terwijl werk zo'n belangrijke activiteit in ons leven is. Er wordt van ons verwacht dat we het gewoon kunnen. Dat we zomaar weten hoe we prioriteiten stellen, hoe we onze werkagenda beheren, hoe we goede plannen ontwikkelen en hoe we grip houden op onze drukke banen. Stuk voor stuk vaardigheden die eenvoudig klinken maar eigenlijk heel moeilijk zijn.

Misschien herken je de symptomen als je werk niet loopt zoals je zou willen: **de week is amper begonnen of je holt al achter de feiten aan**, en aan het eind van elke lange werkdag word je aangestaard door een uitpuilende mailbox. Om moedeloos van te worden. En dan hebben we het nog niet eens gehad over je overvolle agenda en de eindeloze takenlijst. Het vervelende is: het gevoel de controle over je dagen te verliezen werkt verlamrend, dus probeer dan nog maar eens goed werk te leveren. Logisch dat je niet de resultaten boekt die je zou willen boeken, niet de kwaliteit levert die je zou willen leveren en te weinig aan je eigen ontwikkeling toekomt. Je werkt hard, maar of je daadwerkelijk vooruitkomt is de vraag.

Ik weet er alles van. Sinds 2014 ben ik binnenbaas bij het journalistieke platform Blendle. Ik begon hier op mijn vijftiengste als programmeur en kreeg een jaar later de leiding over het

2 | Daarna plaatst hij een witregel en vertelt hij over zichzelf: ik weet er alles van, ik was binnenbaas bij Blendle. Dit gaat over **AUTORITEIT**, over recht van spreken. Hiermee stelt hij zijn lezer gerust: ik weet waar ik het over heb en mijn aanpak heeft zich allang bewezen. Dit kun je ook prima zo doen bij een chronologisch verhaal.

dertigkoppige team dat de software ontwikkelt waarmee je online kranten en tijdschriften kunt lezen. Het is mijn verantwoordelijkheid dat we voortdurend nieuwe plannen ontwikkelen, en dat we die plannen vervolgens uitvoeren. Om deze vooruitgang te boeken ben ik met mijn team onophoudelijk op zoek naar oplossingen voor complexe technische en organisatorische problemen, maak ik keuzes over onze strategie en neem ik nieuw personeel aan, om maar wat werkzaamheden te noemen. Mijn werk is, net als dat van velen, een dagelijks spel van prioriteren, want alles speelt – uiteraard – altijd tegelijkertijd.

De afgelopen jaren viel me iets op. Een observatie die steeds terugkeerde. Echte progressie boek je niet als je simpelweg het werk doet dat ‘goed voelt’ of datgene doet wat je op dat moment te binnen schiet. Hoe drukker ik het kreeg in deze baan, hoe meer ik besefte: ik heb een compleet nieuwe manier van werken nodig.

Die werkwijze heb ik gevonden. Het kostte me een paar jaar experimenteren, maar die investering was het waard. Voordat ik met vallen en opstaan tot mijn ideale werkmethode kwam, verslond ik boeken als *Getting Things Done* van David Allen en *Deep Work* van Cal Newport. Van die boeken leerde ik veel, en ze zijn nog steeds een grote inspiratiebron voor me. Maar weten wanneer je welke tip moet toepassen is een vak apart. Het is een beetje alsof iemand je allerlei schroevendraaiers, tangetjes en hamers aanreikt zonder je te vertellen welk gereedschap je waarvoor (en vooral wanneer) kunt gebruiken. Niet gek dus dat je terugvalt op wat je gewend bent. En dat overkwam me meerdere malen. Maar tegelijk wist ik: er moet een slimmere manier van werken bestaan, eentje die rekening houdt met de weerbarstige dagelijkse praktijk. En daarom bleef ik experimenteren met mijn werkweek.

- 3 | En daarna, na weer een witregel, gaat hij over op wat hij heeft ontdekt, dit gaat al over de **OPLOSSING** van het probleem, en hoe hij zich die kennis heeft eigen gemaakt. Hij bouwde een methode.

Ook als je een ander soort verhaal schrijft, voeg je dit element in: beschrijf dan kort de methode/reis die je hebt gevolgd zodat je lezer weet: ah, dit is het bredere, universele verhaal achter het particuliere persoonlijke verhaal.

Stapsgewijs bouwde ik een ideale werkmethode, met onderdelen die flexibel zijn én op elkaar aansluiten. En het mooie is: die methode bleek niet alleen voor mezelf te werken. Vele anderen passen hem intussen toe en ook zij zijn verrast over de simpele onderdelen die je stukken slagvaardiger maken.

Omdat ik de laatste jaren steeds vaker vragen kreeg over mijn werkmethode, heb ik maar eens opgeschreven hoe die in elkaar steekt. Ik ben ervan overtuigd dat deze methode iedereen een stevige(re) grip op werk en leven kan bieden.

Wel even een belangrijke waarschuwing vooraf: één opmerking zul je in dit boek niet tegenkomen, en dat is: *'Zou je het niet eens wat rustiger aan doen?'* Natuurlijk, overbelasting ligt met onze drukke levens op de loer. Toch zal ik je in de komende hoofdstukken juist aanmoedigen om *meer* uit je leven te halen, want die aanmoediging horen we wat mij betreft lang niet vaak genoeg. Wat is er leuker dan jezelf verrijken? Jezelf verrijken doe je door de boel slimmer aan te

- 4 | En daarna, na weer een witregel, presenteert hij die methode aan de lezer: ik kreeg er steeds vaker vragen over, ik deel die methode graag met jullie. En dan vertelt hij over **WAT JE KAN VERWACHTEN**.

Je ziet hier (en op de volgende pagina) dat hij vertelt over de inhoud van zijn boek: deel 1, deel 2, deel 3. Niet heel precies, maar wel globaal wat eraan komt. Ook dit aankondigen kan je prima doen bij een ander soort boek.

pakken, en juist niet door alleen maar harder en harder te werken. Het eerste deel van dit boek leert je daarom heel concreet hoe je meer grip krijgt op je dagen en hoe je slimmer en strategischer te werk kunt gaan.

Deel 2 van dit boek begint met de vraag: waar kom jij je bed voor uit? Ik laat zien hoe je doelen stelt die je daadwerkelijk haalt, en hoe je een jaarplan maakt. De kern? Met meer grip op de details ontstaat vanzelf ruimte voor grote plannen.

In het laatste deel van dit boek leer ik je hoe je je persoonlijke vaardigheden kunt ontwikkelen en inzetten. Want hoe goed ken je jezelf eigenlijk? Ben je een goede luisteraar? Weet je hoe je tot slimmere oplossingen kunt komen? Hoe je je zelfbeeld op een positieve manier kunt beïnvloeden? En durf je echt groot te denken, bijvoorbeeld over projecten waar je zomaar vijf of tien jaar mee bezig zult zijn?

Ik hoor je verzuchten: ik ben nu al moe! Zoals ik hiervoor schreef: ik ga je niet vertellen dat je minder moet doen (dat laat ik wel aan je bezorgde vriend(in) of (schoon)ouders over). In plaats daarvan ga ik je helpen (en uitdagen) betere keuzes te maken. Om opnieuw na te denken over hoe werken nou eigenlijk werkt. Om er op strategische momenten een schepje bovenop te doen, en ook om te kiezen wat je juist *niet* oppakt. Alleen jijzelf kunt je koers bepalen, want ik verzeker je: dat gaat niemand anders voor je doen.

Voor we aan de slag gaan nog een laatste vraag: ben jij toevallig het type dat het liefst *zo min mogelijk* structuur in zijn of haar leven wil? Iemand die vrijheid nodig heeft en graag organisch te werk gaat? *I feel you*. Ik heb met een hoop mensen gewerkt die precies dit zeiden en een hard hoofd in mijn aanpak hadden. Toch raakten ze gaandeweg enthousiast over deze manier van werken. Waarom?

- 5 | En dan weer een witregel en dan spreekt hij de lezer weer rechtstreeks aan: ik hoor je zuchten, ik ben nu al moe. Hij toont hier begrip en nodigt zijn lezer tegelijkertijd uit met als lokker: het **RESULTAAT**, dat zijn die punten op het einde, die bullets. ↓

Dit is belangrijk om in je inleiding te verwerken en dat wordt nogal eens vergeten: wat levert het op als je dit boek leest? Houd je lezer de wortel voor. Dat is heel overtuigend en dan krijgt je lezer zin om je boek in te duiken.

Hij pakt je zo ongeveer bij de hand: ga je mee? Ik help je.

Dit onderwerp leent zich heel goed voor zo'n expliciete uitnodiging maar wij zijn ervan overtuigd dat je zo'n soort opzet op elk onderwerp kunt toepassen. En ook zou moeten doen.

Ook bij een ander soort boek is het belangrijk om je lezer vooraf te laten weten: dit is het 'resultaat'. Ik vertel je mijn verhaal zodat jij ... [vul maar in].

- Door op een aantal belangrijke punten *iets* gestructureerder te zijn in je werk, kun je de rest van de week juist *minder* gestructureerd zijn met *minder stress*.
- Hoewel alle onderdelen in dit boek in elkaar passen is het geen alles-of-nietsmethode. Begin eerst eens met de tips voor werkzaamheden waarbij je de meeste stress ervaart (bijvoorbeeld je e-mail) en experimenteer daarmee.
- Onderdelen van dit boek kunnen verslavend zijn, omdat je er gegarandeerd meer en beter werk door gedaan krijgt. Dat is een experiment waard, toch?
- Het hele idee van deze werkmethode is dat je er veilig van kunt afwijken, doordat je kunt vertrouwen op het vangnet dat erbij hoort. Met name de wekelijkse review, die ik in Hoofdstuk 4 uitleg, speelt hierbij een grote rol.

Oké. Ben je er klaar voor? Hoog tijd om te beginnen!

HANDIG!

Bij dit boek hoort een gratis hulpmiddel. Op gripboek.nl/app kun je je e-mailadres achterlaten. Ik help je dan gaandeweg de onderdelen uit dit boek in je werkweek toe te passen.

Nog even op een rijtje, de vijf onderdelen waar zijn inleiding uit bestaat:

- aantrekkelijk starten, bijvoorbeeld met een herkenbaar probleem
- autoriteit laten zien, duidelijk maken wat hem recht van spreken geeft
- oplossing/methode/model/visie kort uiteenzetten
- inhoud: wat kan je verwachten in dit boek?
- resultaat: dit levert het je op

Houd deze punten in je achterhoofd als je je eigen inleiding schrijft of herschrijft. Je kunt die punten van elkaar scheiden met een witregel of met een kopje maar in een paar pagina's zouden we niet al te veel kopjes plaatsen.

Je kunt deze elementen vrij invullen. Aantrekkelijk starten kan je ook doen met een persoonlijke

anekdote, als die aansluit bij de inhoud van je boek. Ik heb weleens iemand begeleid die startte met een scène waarin hij het kanaal tussen Dover en Calais overzwom en in een gigantische hoeveelheid kwallen belandde. Een spannend begin van zijn boek, hij was doodsbang in dat donkere water met al die glibberige beesten om hem heen. En dat was een passende start van zijn boek want zijn verhaal ging over transities en hoe nieuwe situaties wat nieuws van je vragen. En het zei meteen iets over hem, dat hij dat soort avonturen onderneemt. Dus de invulling van deze elementen is vrij, maar het is wel mooi als je deze punten zo'n beetje afloopt in je inleiding.

Zet 'm op!